

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/72/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125010463
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4125010463.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Dušana Špireka, v trestnej veci obžalovanej A. B. pre prečin výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 14.10.2025, sp. zn. 4T/18/2025, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 20.01.2026 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovanej A. B., narodenej XX.XX.XXXX z a m i e t a, pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom Okresný súd Nitra konajúci ako súd I. stupňa uznal obžalovanú A. B. a mladistvú C. D. vinnými z prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 02.11.2023 v čase okolo 16.25 hod. v E. E. F. G. H. XX, v predajni Pepco, fyzicky napadli pracovníčku danej predajne I. F. tým spôsobom, že ju A. B. sotila do oblasti hrudníka, v dôsledku čoho I. F. spadla na zem, telom narazila do nákupných košíkov a signalizačných panelov, následne potom ako sa I. F. postavila ju opakovane sotila na zem, kde ju ťahala za vlasy a C. D. ju trikrát udrela päťami do oblasti tela, následne, keď I. F. vstala zo zeme, spoločne ju stiahli za vlasy na podlahu a vláčili po zemi, následkom čoho poškodená I. F. utrpela ľahké pohmoždenie hlavy v oblasti záhlavia vpravo, pomliaždenie krčnej chrbtice s dobou liečenia a obmedzeniami v obvyklom spôsobe života do 7 dní.

Za to uložil obžalovanej A. B. podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom určenej lehote odvolanie obžalovaná A. B., prostredníctvom obhajcu, v časti výroku o treste. Vo vzťahu k obžalovanej mladistvej C. D. nadobudol napadnutý rozsudok právoplatnosť.

Obžalovaná A. B. v písomných dôvodoch odvolania poukázala na priznanie skutku v prípravnom konaní, vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, písomné ospravedlnenie sa poškodenej, ktorej ponúkla náhradu za prípadnú spôsobenú škodu. Namietala, že u nej prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, a to podľa § 36 písm. a), písm. i), písm. l), písm. n) Tr. zák., pretože konala v silnom citovom rozrušení, keď videla, ako poškodená drží za bundu jej maloletého syna, ktorý trpí epilepsiou, čo je zdokladované v spise. Ponúkla poškodenej materiálne odškodnenie, skutok priznala a úprimne oľutovala, písomne sa poškodenej ospravedlnila, napomáhala orgánom činným v trestnom konaní aj súdu vyhlásením o vine,

preto mal byť pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností 4:1. Čo sa týka priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., súd nebol povinný na túto prihliadať, pretože sa jedná o odsúdenia č. 11 a 12 v odpise z registra trestov Namietala, že trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov bude vykonávať až do 06.12.2026 a nastúpila ho až potom, ako spáchala trestný čin v predmetnej trestnej veci. Po prepustení na slobodu jej bude plynúť skúšobná doba podmieneného odsúdenia vo veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 21T/8/2019. Navyše bola rozhodnutím súdu preradená z ústavu zo stredného stupňa stráženia do minimálneho stupňa stráženia, teda preukázala polepšenie, čo odôvodňovalo postup súdu podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. Okrem toho v poslednom mesiaci mala udelenú disciplinárnu odmenu, na čo súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku nereagoval. Po vykonaní trestu sa chce uchádzať o zamestnanie, riadne sa starať o svoju početnú rodinu. Mala za to, že v jej prípade prichádzalo do úvahy upustenie od ďalšieho trestu, pretože u nej vo výkone trestu odňatia slobody dochádza k reálnej náprave. Záverom zvýraznila i možnosť uloženia trestu povinnej práce, ktorý už v minulosti vykonala a tento by bol prospešný aj pre spoločnosť, mohla by sa tiež venovať výchove detí. Alternatívne navrhla uloženie trestu na samej spodnej hranici s určením skúšobnej doby. Navrhla, aby jej odvolací súd uložil niektorý z alternatívnych trestov – povinná práca, domáce väzenie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaná trvala na podanom odvolaní i jeho dôvodoch, ku ktorým nechcela nič samostatne uviesť. Po doplnení dokazovania odvolacím súdom uviedla, že ju to veľmi mrzí, chce sa ešte raz poškodenej ospravedlniť, aj keď nie je prítomná. Vie, že má evidované priestupky aj odsúdenia za výtržnosti, ale teraz vo výkone trestu si to uvedomila. Nevedela sa vyjadriť, koľko z uložených pokút zaplatila. Napokon uviedla, že pol roka pracovala v spoločnosti Jaguar.

Obhajca na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu trval na podanom odvolaní i jeho dôvodoch, ktoré nechcel doplniť. Vzhľadom na všetky skutočnosti uvedené v odvolaní žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, zväžil aj správu z ÚVV, taktiež možnosť upustenia od uloženia ďalšieho trestu s poukazom na aktuálne vykonávaný trest a v prípade, že zistí dôvod na potrestanie, aby namiesto trestu odňatia slobody uložil obžalovanej niektorý z alternatívnych druhov trestov, predovšetkým trest povinnej práce. Zároveň pre prípad ukladania trestu odňatia slobody mal za to, že dostatočné by bolo jeho podmienené odloženie a aby bol tento uložený v čo najmenšej výmere s tým, že pokiaľ nebude odložený jeho výkon, poukazoval na dostatočnosť zaradenia do minimálneho stupňa stráženia.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, teda aj vo výroku napadnutej časti v odvolaní obžalovanej o uložení trestu. Zastávala názor, že uložený trest možno považovať za zákonný a primeraný, pričom súd správne vyhodnotil aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom dospel k správne mu záveru, že nie je na mieste ukladať obžalovanej iný miernejší alternatívny trest a vzhľadom na jej osobu sa javí potrebné na ňu pôsobiť trestom odňatia slobody bez možnosti jej podmieneného odkladu. Preto považovala odvolanie obžalovanej za nedôvodné a toto navrhla podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovanou, nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Prihliadal i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytykané, pričom bol obmedzený zásadou reformatio in peius - absencia odvolania prokurátora v neprospech. Daným postupom odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Odvolací súd postupom podľa citovaného ustanovenia zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku

- nedošlo k podstatným procesným chybám, ktoré by mali charakter porušenia zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por., ani k chybám odôvodňujúcim podanie dovolania v zmysle § 371 Tr. por.,
- bolo vykonané dokazovanie za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovanej a v súlade so zásadami kontradiktórneho procesu upravenými Trestným poriadkom,
- v odôvodnení napadnutého rozsudku sú uvedené právne úvahy, akými sa súd I. stupňa riadil pri hodnotení dôkazov, zistení a ustálení skutkového stavu, právnej kvalifikácie žalovaného

skutku a napokon aj pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, vrátane špecifikácie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.10.2025 po prednesení obžaloby prokurátorkou urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinná zo spáchania skutku, ktorý sa jej kladie za vinu v obžalobe. Toto jeho vyhlásenie bolo súdom I. stupňa prijaté. Súčasne súd I. stupňa rozhodol, že dokazovanie bude vykonané len vo vzťahu k výroku o treste. Prijatím vyhlásenia obžalovanej a vyhlásením napadnutého rozsudku výrok o vine nadobudol právoplatnosť.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Odvolačný súd v rámci svojej prieskumnej povinnosti zistil, že súd I. stupňa v danom prípade pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanej správne vychádzal zo základnej trestnej sadzby podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. až 3 roky. Správne zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa obžalovaná priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala. Rovnako správne prihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že obžalovaná už bola za trestný čin odsúdená, kde súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na konkrétne odsúdenia, ktorými bola táto priťažujúca okolnosť naplnená.

Čo sa týka odvolacích námietok, ktorými sa obžalovaná domáhala prihliadnutia na ďalšie poľahčujúce okolnosti, tieto ani odvolací súd nezistil. Z ustáleného skutkového deja nepochybne vyplýva, že obžalovaná spoločným konaním bezdôvodne fyzicky napadla poškodenú, ktorú sotila do oblasti hrudníka a to takou intenzitou, že poškodená spadla na zem, telom narazila do nákupných košíkov a signalizačných panelov a keď poškodená vstala, opakovane ju sotila na zem a napokon aj po ďalšom útoku zo strany ml. C. D. znovu obžalovaná stiahla spoločným konaním s ml. C. D. poškodenú za vlasy na zem, kde ju vláčili po zemi a spôsobili jej viaceré zranenia, ktoré si vyžiadali liečenie a obmedzenia v obvyklom spôsobe života do 7 dní. Takýto spôsob opakovaného fyzického útoku v žiadnom prípade nenasvedčuje ospravedliteľnému silnému citovému rozrušeniu.

Rovnako neboli splnené zákonné podmienky k prihliadnutiu na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. i) Tr. zák., pretože žiadnym z vykonaných dôkazov nebolo preukázané, že by obžalovaná odvracala útok, alebo iné nebezpečenstvo, ani že by konala za okolností, ktoré by za splnenia ďalších predpokladov inak vylučovali trestnosť činu, keďže práve obžalovaná bola v danom prípade útočníkom a poškodená bola výlučne v postavení brániacej sa útoku. Čo sa týka poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. – napomáhala pri objasňovaní svojej trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní alebo súdu, súd I. stupňa nepochybil, keď na túto neprihliadal, pretože priznanie obžalovanej a úprimné oľutovanie spáchania skutku bolo zohľadnené v rámci poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák.

Z dokazovania doplneného odvolacím súdom na verejnom zasadnutí vyplýva, že na obžalovanú bola dňa 04.03.2025 podaná na súde I. stupňa obžaloba pre spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. spáchaný prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť spoločne s ml. J.D. a ml. A. D. dňa 08.06.2022 v predajni potravín v E., kde spoločne mali napadnúť poškodenú – predavačku a to v podstate rovnakým spôsobom ako v prejednávanej príhode – údermi rukami, kopaním nohou, ťahaním za vlasy a mali jej spôsobiť zranenia vyžadujúce si jednorazové ošetrenie s dĺžkou liečenia do 7 dní. Uvedená vec je vedená pod sp. zn. 21T/13/2025.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Nitra sp. zn. 3T/54/2019 zo 06.08.2019, v daný deň i právoplatného vyplýva, že obžalovaná bola odsúdená za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm.

e) Tr. zák., ktorého sa dopustila dňa XX.XX.XXXX v E. tým, že poškodenú chytila za vlasy, zhodila ju na zem, udrela ju päšťou do ľavého oka a spôsobila jej zranenia s dobou liečenia 10 až 14 dní, počas ktorej bola poškodená obmedzená v obvyklom spôsobe života po dobu do 7 dní a takto konala napriek odsúdeniu za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za ktorý bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/6/2018 z 31.07.2018 právoplatným dňa 11.10.2018 na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 3 roky.

Na tomto podklade odvolací súd konštatuje, že výchovné tresty ukladané obžalovanej za totožnú trestnú činnosť nemali na ňu požadovaný výchovný vplyv, pretože sa opakovane dopustila násilnej trestnej činnosti a to v podstate rovnakým spôsobom, v súvislosti s krádežou tovaru v predajni. I podľa názoru odvolacieho súdu nápravu a prevýchovu obžalovanej možno dosiahnuť len represívou – priamym výkonom trestu a preto nepristúpil k uloženiu tzv. alternatívneho trestu povinnej práce či trestu domáceho väzenia, ktoré vzhľadom na povahu trestného činu, osobu a pomery obžalovanej nepovažoval za postačujúce k jej náprave a prevýchove.

Na tomto závere nič nemení fakt, že obžalovanej bol uložený v inej veci trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, ktorá v dôsledku aktuálneho výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody v inej veci (Okresného súdu Nitra, sp. zn. 6T/47/2022 z 12.06.2023) v súčasnej dobe neplynie. Pokiaľ obžalovaná poukazovala na disciplinárne odmeny dosiahnuté počas aktuálneho výkonu trestu, odvolací súd poukazuje na to, že tieto svedčia o určitom stupni nápravy u nej, avšak zo záveru hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že z dôvodu opakovaných odsúdení je postoj odsúdenej k spáchanej trestnej činnosti len formálne kritický, ale otázný je jej skutočný pohľad a reálne ciele pre jej zaradenie sa do rodinného života a spoločnosti bez páchania trestnej činnosti. Tomuto nasvedčuje aj fakt vyplývajúci z hodnotenia, že obžalovaná doposiaľ nikde riadne nepracovala, len v roku 2020 pracovala 3 týždne v spoločnosti Jaguar Land Rover, pričom obžalovaná na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu tvrdila, že pracovala až pol roka.

Z týchto dôvodov odvolací súd nezistil žiadne dôvody na uloženie miernejšieho trestu odňatia slobody a ani upustenie od uloženia ďalšieho trestu, keďže mal za to, že trest odňatia slobody uložený obžalovanej vo výmere 8 mesiacov v sadzbe až 3 roky, vzhľadom na kritériá uvedené v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. nemožno považovať za neprimerane prísny, ale skôr za mierny.

Obžalovaná bola správne, v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., zaradená na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním posudzovaného trestného činu bola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ sa obžalovaná domáhala zaradenia na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v ktorom aktuálne vykonáva iný trest, odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre daný postup, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu bola vo výkone trestu odňatia slobody za rovnaký trestný čin.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ktoré by boli v prospech obžalovanej, jej odvolanie zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.).